

Phần 4: PHÁP THUYẾT GIỚI

Văn gửi dục thanh tịnh:

Đại đức nhất tâm niệm! Hôm nay chúng Tăng bố tát thuyết giới. Tỳ-kheo tên là cũng bố tát thuyết giới. Tôi có việc Phật, Pháp, Tăng, hoặc nuôi bệnh. Tôi gửi dục và thanh tịnh nên ghi tên cho tôi. (Người bệnh có năm trường hợp gửi dục. Hoặc nói cho ông dục, hoặc nói tôi thuyết dục, hoặc nói vì tôi thuyết dục, hoặc nói tôi thuyết dục, hoặc nói vì tôi thuyết dục, hoặc nói rộng đầy đủ là gửi dục. Nhưng không nói lời trả thì không thành.

Văn thọ dục và thanh tịnh: (Tùy theo khả năng nhớ tên nhiều hay ít. Khi được nhận nên đến trong Tăng thưa như vậy).

Đại đức nhất tâm niệm! Nhiều Tỳ-kheo có việc Phật, Pháp, Tăng, hoặc bị bệnh. Tôi nhận dục và thanh tịnh cho số nhiều Tỳ-kheo. Đối với Tăng sự như pháp tôi gửi dục thanh tịnh. Tôi đã rút thẻ cho họ.

Văn yết-ma sai người giáo thọ Ni:

Đại đức Tăng lắng nghe! Nếu thời gian thích hợp với Tăng, Tăng đồng ý. Nay Tăng sai Tỳ-kheo tên là giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Nay Tăng sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Các trưởng lão nào đồng ý Tăng sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã đồng ý sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc này nay tôi xin ghi nhận như vậy. Người kia được sai đi giáo thọ, khi đến trong chùa Ni, nên dạy tập hợp Ni chúng rồi trước tiên nói cho họ về tám pháp không thể trái. Tám pháp đó là:

1. Dấu cho Tỳ-kheo-ni trăm tuổi hạ, khi thấy vị Tỳ-kheo mới thọ giới cũng phải đứng dậy nghinh đón, đánh lễ và trải tọa cụ sạch. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

2. Tỳ-kheo-ni không nên trách mắng nhục mạ Tỳ-kheo, không nên phỉ báng Tỳ-kheo về phá giới, phá kiến và phá oai nghi. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

>. Tỳ-kheo-ni không được tác pháp Yết-ma cử tội ức niệm, tự

ngôn cho Tỳ-kheo. Không được ngăn các vị ấy kiến tội (phát lồ), thuyết giới và tự tứ, không được quở trách Tỳ-kheo mà ngược lại, Tỳ-kheo lại có quyền quở trách Tỳ-kheo-ni. Đây là pháp đáng được tôn trọng và tán thán suốt đời không được vi phạm.

4. Khi Thức-xoa-ma-na đã thọ học giới rồi, nên đến Tỳ-kheo Tăng xin thọ đại giới. Pháp này nên được tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

5. Tỳ-kheo-ni phạm tội Tăng tàn, nên nửa tháng ở trong hai bộ Tăng hành pháp Ma-na-đỏa. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

6. Cứ mỗi nửa tháng đến ngày thuyết giới, Tỳ-kheo-ni nên đến Tăng xin giáo thọ. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

7. Mùa hạ an cư, Tỳ-kheo-ni không nên ở chỗ không có Tỳ-kheo Tăng. Pháp này phải nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

8. An cư xong, chúng Tỳ-kheo-ni nên đến Tỳ-kheo Tăng cầu ba việc tự tứ: kiến, văn, nghi. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm (nói tám việc không trái phạm, rồi sau đó tùy ý thuyết pháp).

Văn bố tát thuyết giới: (Đến ngày bố tát, hoặc trong bữa ăn phụ, hay trong bữa ăn chính, vị Thượng tọa xướng như sau:)

Hôm nay là ngày bố tát, lúc... chúng Tăng tập họp ở giảng đường thuyết giới. (Nếu có bốn người hoặc hơn bốn người thì nên tác bạch trước, rồi sau thuyết giới. Còn nếu chỉ có hai người hoặc ba người thì mỗi người hướng về nhau nói:)

Trưởng lão nhất tâm niệm! Hôm nay là ngày thứ mười lăm chúng Tăng thuyết giới. Tôi Tỳ-kheo tên là... thanh tịnh (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy. Nếu chỉ có một người, nên tâm nghĩ miệng nói:)

Hôm nay là ngày thứ mười lăm chúng Tăng thuyết giới. Tôi Tỳ-kheo tên là... thanh tịnh. (Lần thứ hai, thứ ba cũng nói như vậy).

Văn lược thuyết giới vì có khởi lên tám nạn sự và có nhân duyên khác:

Tám nạn: 1. Vua. 2. Giặc. >. Lửa. 4. Nước. 5. Bệnh. 6. Người. 7. Phi nhân. 8. Trùng độc.

Duyên khác: Khi đại chúng nhóm họp, giường tòa bị thiếu. Hoặc trong chúng tập họp có rất nhiều người bị bệnh mà trên mái nhà che không kín. Hoặc trời mưa, hoặc bố tát nhiều, hoặc nhiều việc tranh

chấp xảy ra. Luận A Tỳ thuyết pháp đêm đã qua lâu. Khi minh tướng (mặt trời) chưa xuất hiện nên tác bạch yết-ma thuyết giới. Nếu khi minh tướng xuất hiện không được nhận dụng thanh tịnh cách đêm. Yết-ma thuyết giới tùy theo việc gần xa, có thể rộng thuyết giới thì rộng thuyết. Nếu không có cách gì xử lý đúng như pháp, có thể lược thuyết thì nên lược thuyết. Nếu không có cách gì xử lý đúng như pháp, hoặc nạn sự quá gần không thể lược thuyết được, thì dời chỗ ngồi đứng dậy nói lược giới, nói lời tựa rồi, ngoài ra nên nói: “Tăng thường nghe”. Hoặc nói lời tựa bốn pháp Ba-la-di xong, còn những trường hợp khác chỉ nói “Tăng thường nghe”. Như vậy, cho đến chín mươi tội đọa, ngoài ra những trường hợp khác cũng nói như “Tăng thường nghe”.
